

[Halvgaard.]

let på at trække noget ned over hovedet på nogen som helst. Det er en ting, der kan diskuteres i udvalget.

Jeg håber, at man kan få lovforslaget diskuteret igennem dér, og så tror jeg, det efterhånden vil dæmre for en hel del, at der nok er mere i det, end man tilsyneladende tror.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til undervisningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om fritidsundervisning m. v. [optaget af Tove Nielsen].

(Lovforslag nr. 17. Fremsat 24/1 75 af undervisningsminister Tove Nielsen. Taget tilbage 21/2 75 af undervisningsminister Ritt Bjerregaard. Optaget 21/2 75 af Tove Nielsen).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Lovforslaget svarer nøje til det forslag, der blev fremsat af den tidligere regering den 17. oktober 1974, og som var til første behandling her i tinget den 31. oktober. De synspunkter, som mit partis ordfører ved den lejlighed gav udtryk for, er fortsat gældende, og jeg må derfor klart tage afstand fra forslaget om en nedsættelse af statstilskuddet til aftenskoler, aftenhøjskoler, studiekredse og interessegrupper for voksne.

Erfaringerne fra den periode, hvor den daværende VKR-regering havde gennemført en tilsvarende forhøjelse af deltagerbetalingen, viser, at der må forventes en mærkbar nedgang i antallet af deltagere i de nævnte aktiviteter. Det må endvidere forventes, at nedgangen især vil skyldes en ringere deltagelse fra de økonomisk svage stillede grup-

per af befolkningen, og forslaget har derfor en betydelig social slagside.

Forslaget om fastsættelse af et minimumstal på 12 deltagere ved oprettelse af hold har jeg ikke taget endelig stilling til. Jeg er enig i, at noget kan tale for at fastsætte et sådant minimumstal, men det bør under forslaget videre behandling drøftes, om formålet med en sådan bestemmelse kan opnås på anden måde end den, der er angivet i lovforslaget.

Jeg kan endelig give min tilslutning til de bestemmelser i lovforslaget, der er en følge af spareforliget i foråret 1973.

Robert Pedersen (S):

Den sympati, som socialdemokratiet har for nævnte lovforslag, er meget, meget lille, og vi synes ikke, at intentionen besparelse, som jo kun har en størrelsesorden af 27 mill. kr., nødvendiggør, at man skal betale for aftenskole. Det er efter vor bedste overbevisning et attentat på „den lille mands universitet“.

Der ligger mange andre aspekter i forslaget, bl. a. spørgsmålet om holdenes størrelse på 12, og vi tilsiger en venlig behandling af det i udvalget. Vi kan også se på spørgsmålet om de emner, der skal inddrages under aftenskolen og aftenhøjskolerne. Derfor kan vi tilsige, at vedrørende de sidste dele af lovforslaget vil vi gå ind i et praktisk lovgivningsarbejde, men med hensyn til betalingen er vi ikke til at få i tale.

Bertel Haarder (V):

Forslaget har før ligget på folketingets bord, og det er et led i venstres sparebestrebelse og et led i venstres helhedsplan.

Jeg vil begynde med at sige, at vi på ingen måde er fjender af fritidsloven. Det er ganske rigtigt, som hr. Robert Pedersen siger, at man kan kalde fritidsloven for „den lille mands universitet“. Der er den fordel ved fritidsloven, at den giver uddannelses-tilbud også til andre aldersgrupper, er så at sige med til at sprede uddannelsen op gennem aldersklasserne. Dertil kommer, at fritidsundervisningen, sammenlignet med de standardiserede uddannelser for de 18-25-årige, jo er særdeles billig, så der ligger intet i dette spareforslag, som skal tolkes, som om venstre er ked af vores fritidslovgivning, og at vi er modstandere af den, tværtimod. Vi